

КАКЪ СЕ ИЗЦЪРИЛЪ

Слънчевъ есененъ день. Нѣщо ме теглѣше всрѣдъ природата, и азъ, напустнахъ душния градъ и поехъ къмъ гората.

Унесенъ въ мисли, не сътихъ, кога стигнахъ до едно стадо говеда. Гледамъ, едно малко момиченце на около 10 години ги завръща. То бѣше босо. Понѣкога се убождаше и подскачаше отъ болки, но продължаваше да бѣга и да завръща кравитѣ. Стана ми мжчно при вида на това босоного дете. То, вмѣсто да бѣде на училище, облѣчено и нахранено, скита се по цѣль

день подиръ кравитѣ. Поискахъ да видя бащата и го попитамъ, защо не купи на детето поне едни царвули.

Поогледахъ се и видѣхъ подъ една круша говедаря. Запжихъ се къмъ крушата. Когато се приближихъ, бедниятъ говедаръ се развълнува, стана и ме покани да седна подъ крушата. Останахъ очуденъ, когато видѣхъ на земята шише ракия, отъ което той току що се бѣ почерпилъ. На поканата му да се почерпя и азъ, решително отказахъ. Това още повече го смути и изненада.

Следъ като си поприказвахме, азъ го попитахъ:

— Е, старче, защо не купишъ едни царвули за това дете, а го оставяшъ цѣль день да се бode? И защо не е на училище?

То ходи на училище, господине. Други пѣтъ майка му дохождаше да ми помага, но днесъ не ѝ е нѣщо добре, та затова го взехъ да я отмени. И азъ виждамъ, че е мжчно на детето босо, но бедни сме, не можемъ да смогнемъ.

— Виждамъ, че си беденъ човѣкъ и затова не те осждамъ. Но я ми кажи право, колко пари си далъ за тази отрова?